

@eqko Pr` uq
I sto~no Sarajevo
00387 65 605 475
00387 57 375 187
Zeljkoprzulj@hotmail.com

PTSP SI NDROM

1. MALI RAWI VI ^OVJEK

Uvijek kad sam u nekoj kafani
Sjedim okrenut le|ima k zidu,
Jer tako se, ka` u, mangup brani
Od svih { to na wega mu~ki i du

Ako ve} ho}e, ako moraju,
Neka me udare pravo u lice,
Ho}u da se branim, il na kraju
Barem da vidim svoje ubice,

Al prijateqi i su|enice
^ine to podmuklo, iznenada,
I za le|a, a pravo u srce
I tad se, ko maq, najte` e pada

I tad se i najdu` e ustaje,
Te rane smrtno bole do vijek,
Uzalud se trudim da budem jak
Kad sam samo mali rawi vi ~ovjek

2. KRU[KA

U Dobrom Poqu ima kru{ ka,
Sama, pored carskog druma,
Nerotki wa i kr` qava,
Poje|a joj sjenku { uma,

Al u dane kad cvijeta glog,
Kad mi ri se poqem prospe,
A nebom nad Treskavi com
Mi li on se zvijezda ospe

Da li Bog, ili sveti \or|e,
U`ga jedanaest kandi la
I okiti ih o tu {mawu,
Da bi se tajna otkrila,

Da putnici s carskog druma
Pogledaju staru kru{ku,
^ija kro{wa krije grijeh,
A korijewe mladost mu{ku

Volio bih da ti dani
Traju barem sto godina
I da vjetar ne ugasi
Plamen jedanaest kandi la

3. MATI

Gazili smo preko Metohije snijeg,
Jer Gavri lo ubi cara i caricu,
Gurali smo prazne topove uz brijeg,
Na vrhu zatekosmo si tnu stari cu

Dok se magla sporo vu~e Metohijom
I prolazi vojska na putu ka jugu,
Ona nas nudi ka~amkom i rakijom,
A o~ima zbori neskrivenu tugu

- Dobri ljudi, jesu li tu sinovi moji,
I gvatove komite Ogwen i Vlada?
Svi ih znamo, al svako joj se re}i boji
Da su ostali u paklu Beograda,

Al ona ne ~eka na{e odgovore
Samo se krsti i gleda put Kosova,
Na{im tragom, kud ve} srpske ku}e gore,
Nema li otkud bar jednog od sinova

Tako i moja mati, znam, moli Hrista
I sto ovako slaba, sama i stara,
Jer, znam, i za wu je svaka vojska ista
- Jadne djeca gi nu za matorog cara!

Zagrlih staricu, ko da mi je mati,
I pitah je ho}e li do mora s nama
Ona re~e - Sine, ja }u jo{ ~ekati
bi }e jo{ vojske i bi }e jo{ dana,

Poqubih je i poklonih joj svoj durbin,
Da za lijepih dana gleda u Beograd,
Mo` da uz Moravu do}e taj jedan sin
Za wu uvijek lijep i uvijek mlad

Narednik Mitrovi }, pseto od ~ovjeka,
Komanduje pokret i na mene vi~e
- Bosanac, gde ti je dvogled, tvog ti sveca!?
- I zgubih ga kod Pe}i, gosn naredni ~e!

Gazili smo preko Prokletija snijeg,
Jer Gavri lo ubi caricu i cara,
Tjerali smo glad i [iptare u bijeg,
A svakom na umu jedna mati stara

Gdje na brijegu, nad ku}om, ~eka si na
I kad umre ona }e da}e ~ekati
- Naredni ~e, zalud nas vu~e daqi na
grob na brijegu sve }e nas vratiti

4. RUSI JA

Kad iscuri djedov mali pje{ ~ani sat,
Bio sam klinac tek i nisam shvatao
Za{ to se svi krste kad nije Slava
Za{ to pla~u kad on to nije volio

Sad }e deda u}i i sve rastjerati,
Uzet me za ruku i odvest na rijeku,
Da u~im kako se puca iz Valtera
I do besvjesti ponavqam pjesmu neku

Mo` da onu - I de vojska od Nik{i}a,
Dok oblaci nebom, ko kowica, hode,
A kad nau~im stavi }e me u kri lo
I zborit o Rusiji kraj hladne vode

- Si ne, Rusija je majka,
carstvo pravosl avca,
zaspala princeza
koja se voli i sawa

cijelog svog `ivota
budan ~ujem balalajke,
sawam Kavkaz i Gruziju,
vidim Moskvu i Kozake

umrije}u `ive `eqe
da gologl av ja{em stepom,
da me grle wene ruke
Neva, Dwepar, Volga i Don

Godinama kasnije gledam crni {tap,
Jedino {to mi je od |eda ostalo,
Nau-io sam pucati iz Valtera,
Krstim se, a davno sam i proplakao

K}erku u~im - I de vojska od Nik{i}a,
Pri~am o Rusiji kad me boli du{a
A ona me grli - Omatorio si,
stari, zna{ da to niko vi {e ne slu{a,

Majku mu,
Da mi je jo{ jednom do}i na rijeku
I da deda do|e s mrtve svoje stra`e,
Da me stavi krilo i zagrli me,
Rastjera licemjere i da mi ka`e

- Si ne, Rusija je majka

5. KRAQEV ODLAZAK

Do{ao je dan kad kraq ide,
Napu{ta presto i sveti tron,
[uwa se da ga zli ne vide,
Da na dvoru ne nastane lom

Dugo je, dugo vladao on,
Amputirao du{e, glave,
Ro|eni vo|a i {ampion,
Stvoren od svjetla i od slave

Bo`jom milo{ }u poslat nama,
Da progledamo odabrani,
Da spasi narod od du{mana,
On je tu da brine i brani

A onda su zle izdajice,
Glupaci i { pijuni strani
I za{li na gradske ulice
I kraqa otjerali vani

Da se nada da }e, kad ode,
@aliti za wim dugo, svuda,
E moj kraqu, pro{le su vode,
Sad znamo da si bio luda,

A mi slijepci i budale,
Stvoreni za mrak i {uwa~e,
Jo{ `ivimo `ivote male,
Jo{ ravnodu{ni na jeba~e

[to nam ladno u{izavr}u,
A kad pita{to niko nije,
Krv nam i mozak prosi paju
I sve u slavu monarhi je

6. POSQEDWI DANI GAVRI LA PRI NCI PA

I spred vile pod platanom,
Neometen ki {nim danom,
^ekao sam Dragicu,
U mantilu tamno plavom
I pod `utim ki {obranom,
Da iza|e na ulicu

Da mi ka`e - Gavro vozdra,

U mom srcu sunce si ja

Kad otvori se kapija
Od kovanog crnog gvo`|a,
Kroz wu, ko vjetar s l gmana,
Kliznu moja qubqena
Oka boje bijelog gro`|a

I na usni znani pozdrav

E, sutra je dan svijetu bitan,
Naivni svijet, ne mogu da ga krivim,
A ja ovako neva`an i sitan
Pamti }u sve dok god `i vim
Dana{wu ki {u, ju-era{we pri ~e
I ki {obran Dragice ^i ~e

U }eliji nema boje
Sa mnom samo sjenke stoje,
Smiju mi se u lice,
Al vidim ruke u tmuni,
^ujem ki {u u ti {ini
I znan smijeh moje Dragice

Kad mi ka`e - Gavro vozdra

U manti lu tamno plavom
I pod `utim ki {obranom,
Oka boje bijelog gro`|a,
Dok te slike ne prol ije
[kri pa vrata od }el ije
Od livenog te{ kog gvo`|a

Kao znak i zadwi pozdrav

E, sutra je dan svijetu bitan,
Naivni svijet, ne mogu da ga krivim,
A ja ovako neva`an i sitan
Pamti }u sve dok god `i vim
Dana{wu ki {u, ju-era{we pri ~e
I ki {obran Dragice ^i ~e

7. \ENERAL KOS

[vabe su drugi put po{le ispo~etka
I nad glavu nam stavile krvavi maq,
I zgubih ~in, sabcu, slobodu, bez metka
I zgi be narod, izda Komanda i Kraq,

A onda logori, zbrka, bolest i glad,
Savezni~ki avioni i nacisti,
Oficiri i vojnici, i star i mlad,
Pred licem Boga, pred smrt svi smo isti,

Kad je umirao stari |eneral Kos
Kao mladi oficir zadesih se tu,
Crnorukac se qutio { to je jo{ bos
- Poru~ni~e, vojnici u ~izmama mru!

Vjerni a|utant mu pomo`e da sjedne
I Kos se prekrsti i pomenu Kraqa,
Srbiju, slobodu, a kraj slike jedne
Posqedwa suza mu se niz lice svaqa,

Sahrani li smo ga }utke, bez sve{tenika,
Bez znaka na krstu, me|u ciganima,
Umjesto {apke na grobu mu je slika,
A na voj curetak te{ke ~izme ima,

Gledao sam u o~i odnekud poznate
Ko da u wima trista svije}a gori
I znao sam, vjetar mi {apnu - Ej, brate
to mu je k}erka, sad je na Ravnoj gori,

A onda Saveznici i komunisti,
Srbija i sloboda, ako je to to,
Jedni druge la`emo da svi smo isti,
A godinama u sebi gajimo zlo,

I tre}i put nacisti krenuli ispo~etka,
Ne znaju amanet |enerala Kosa,
Da nikad vi{e bez pu{ke s bar dva metka
I ~izama, da te smrt ne zatekne bosa

Na gajbama i spred Stani nog granapa
Cugali smo na teku, bez { upqe banke,
Dok je Kifla Lopov s dvoji com Arapa
Tu{ io plakate musli manske stranke

Mi smo lafo raja, svi u jednoj stranci,
Tamo gdje su Rektor i Brega i Kusta
^udimo se Kifli - Smuva{ e ga papci,
A Mile Regan gun|a i krivi usta

- On, on je dal abu!

Kad nam Lopov vrnu pivu i salamu,
A majci posla bra{ no i litar uqa,
Niko ne napravi frku, ni galamu,
On sjede i re~e - Ja }u do Pr` uqa,

Jedino je Regan, natmurena lica,
Gurnuo bocu, ko da se gadi svega,
[apnuo mu da je prava izdajica,
A ovaj mi namignu i uprije na wega

- On, on je dal abu!

Malo zatim pu~e i gradska partija
I svi otvorismo svoje tajne karte,
Ko kad se vjetrom prospe sitna hartija,
Odo{ e vozovi da nas i ne vrate,

Hos zapali ku}u Stani nog granapa,
I , ko u orgazmu heroinske krize,
S Kiflom se rokamo s bandom Arapa,
A Mile u Begi { u vaqa devi ze

- On, on je dal abu!

A onda avgusta, devedeset tre}e,
Kad Regan s trebom zbrisa u Kanadu,
Lopov na l gmanu nije imo sre}e,
Ostao je u jednom srpskom napadu

Ja sam u miru oti { ao iz grada,
Adresu ni stari drugovi ne znaju,
Klincima pri ~am { ta je bilo nekada
A oni se, znam, na moj ra~un zezaju

- On, on je dal abu!

9. VI DOVDAN

No} uo~i Vidovdana
Slu`bu slu`i Sveti Sava,
^uvar { kola i sveti wa,
A sa wime prislu`uje
Sa Ostroga Vasilije
I pusti wak sa Ceti wa,

I spod freske, do oltara,
Do Nemawe gospodara,
Stoje slavne srpske vo|e
Komandanti gorskih stra`a
Du{ an Si lni, Novak, Dra`a,
Obi li } i Kara|or|e,

A do wih su znana lica
Wego{ , Gavro i Bojica
Desanka i Pupin, Tesla,
Svi se oni Bogu mole
Za spas Srpstva, rodu svome,
Dok kroz zvonik struji pjesma

Prvi poje Sveti Sava
- Bra}o, dok je bela dana
i s i stoka zora svi }e,
dok je sunca, neba plava,
bra}o, dok je Vidovdana
bi }e i nas, Srba bi }e

10. PJESNI K

Ja se zovem @eqko Pr`uq,
Volim re}i da sam pjesnik,

Raja ka` u - Ma, di l a j l a,
navuko se ko bolesni k

Moj burazer je Neboj{ a,
Znana faca onog grada,
Frkayija, haver s Cacom
Sve do prvi h bari kada

Tu no} je u na{ u sobu
U{ o ti ho kao sjena
- Jeba}e nam papci majku
od sad pa za sva vremena

ali mora da se ide,
da nas gumom ne izbri { u,
bar ko qudi da ginemo,
a ti, upamet i ti { u

samo stipu sve na mene,
i la` i slavu i bruku,
a ako se karte slo` e
i od smrti hladnu ruku,

a sad jo{ da zovnem Al mu,
moju slatku turki wi cu,
da joj ~ujem mi o gl as,
pa da idem na l l i yu

l ode sa mjese~i nom,
Dok na radiju dvjesto dva
Svi ra na{ a draga pjesma
'l l si bos, i l si hayija'

Dugo nije dolazi o,
Stara se quto brinul a,
A kad do|e to na wemu
Hekler, { toqpi i trobojka

Pri ~o nam je o Doktoru,
Pokazivo tetova` u
- A Ki seqak, droga, kocka?
- Stipu stara to vas la` u,

mora da to mamin sin-i }
pame}u se frqa, beli,
ko dalabu, a ne konta,
stani bolan, je `ivi{ ti !?

A ja ni sam reko rije~
Nemam pojma, ni sam ~uo,
Danima rov ne napu{ tam
I o wima ne znam puno

- Ma zabol i me moj andrak
i za pare i za vo|e
samo da je pre` ivjeti
i da ovo jednom pro|e

- He-he, ludi moj pjesni ~e,
na{ e glave su ko kru{ ke
ne}e pro}, tt, dok smo `ivi
u pamet, fataj se pu{ ke

da te r|a ne ubije,
ko yukel u pokraj puta
ali pusti, mani pri ~u,
vidi { da je stara quta

I pri ~asmo do pred zoru,
O bitkama i o Almi,
Stara bje{ e ve} zaspala
Kad su wega odazval i

I ode sa mjese~inom,
Dok na radiju dvjesto dva
Svira na{ a draga pjesma
'I l si bos, i l si hayija'

Ujutro me probudi { e
Crne ptice, zloslutni ce,
Da mi ka` u da je rawen
I da po` urim do '@ice'

Na{ o sam ga na jastuku,

Uprqana kosa sme|a,
Ubi li ga pokraj puta
Dok se nije nado, s le|a

Pri ~alo se da je znao,
Ono { to se dobro krije,
O Doktoru, kocki, drogi,
Al to nikom va`no nije

Samo Alma, uplakana,
Nazvala me iz Milana
Da mi ka`e da ga voli,
Da razgulim sa Balkana

Da i mene gul anferi
Ne otresu radi si }e,
Drago mi je { to se brine,
A znam i to jednom bi }e

Al me bri nu druge stvari,
Jedna zvijezda ~udnog sjaja
U san do|e i ka`e mi
- Nemoj papci da do kraja

popi { mane na{ u borbu
i gumom nas sve izbri { u,
ti jo{ `ivi { po zadatku
zato dira to i ti { u

ne daj mi ra yi beri ma,
neka znaju da neko zna
i ponekad pusti pjesmu
'il si bos il si hayija'

Ja se zovem @eqko Pr`uq,
Volim re}i da sam pjesnik.
Raja ka`u - Ma, di l ajl a,
navuko se ko bolesnik

11. YANKI

Kada je Yanki krenuo u rat

Obuko je trenerku i '@eqin' dres,
Kosu smotao pod maskirni rajf,
Opro tene, ba{ ko da }e na ples,

Bolek i Lolek, narodne vo|e,
Primili su ga u svoju ~etu
Na pet, { est dana, dok rat ne pro|e,
Dok ne poka` u cijelom svijetu

Yankija su poslali na stra`u,
Onako ~upav, nema ni veza,
Nikog u Stranci i Kriznom { tabu,
Al on se opet kur~i i zeza

Tra`i uniforme, motorole,
Tra`i op{tu mobilizaciju
- Jebem li ti majku, ha{i{arsku,
{ta ti zna{ {ta vaqa za naciju

Ne trebaju nam pametni,
Dovoqni smo i mi sami,
Nama trebaju poslu{ni,
Oni do svoje smrti odani

Sedmi dan Bolek ode na Pale,
Da savjetuje pametnu vladu,
A Lolek u Beograd, kod Moma,
U ~uvenu srpsku ambasadu,

Yanki je vodio izvi|a-e,
Ono {to pravi mangupi vole,
Nema vla`nih rovova, ni stra`e,
Al i daqe tra`i motorole

Za ~etiri godine nevoqa
Yanki je lak{e rawen dva puta,
Lolek je kidnuo od Mom~ila
I s Bolekom Bosnom naftu {uta,

A kad vo|a izvi|a-a, Yanki,
Do|e da tra`i za uniforme
Oni mu udjele pet, {est banki,

Slabi se va`nim praviti vole

Ne trebaju nam pametni,
Dovoqni smo i mi sami,
Nama trebaju poslu{ni,
Oni do svoje smrti odani

Sad u mi ru, sad u blagostawu,
Yanki rastura gusle i gangu,
U uniformi na gra|evini,
]elav, ali vjeran otaybini,

@eqin dres ovdje niko ne nosi,
A nema od koga da se prosi,
Lolek je ambasador u Vel su,
Bolek srpski ~lan u 'degeesu',

Ne trebaju nam pametni,
Dovoqni smo i mi sami,
Nama trebaju poslu{ni,
Oni do svoje smrti odani

12. SUTRA]EMO POGI NUTI

Va{ke u kosi, yukci u komandi
Piju mi plavu krv, dok je ima,
A s I gmana artiqerija radi
I ona bi da gozbi Srbina

Pu{ka dere rame, cokula petu,
Zabu{ant ku}i dere mi `enu,
Sam sam sebi najglupqi na svijetu
I ako se karte ne okrenu

Sutra }emo poginuti,
Jedan za drugim, ja i ti
Jeftino prodani, umorni, pokisli
Bem ti ovakav `ivot,
Bem ti rat i ko ga izmislili

Nad nama nebo, dole blato i vrag,
S nama smrt, tamo jadnik isti ja,

Bajonetom na brezi ostavqam trag
Da sem ki { e jo{ neko za me zna

Prije nego me na|e moje tane
I ludi svi ra~ zasvi ra ja~e
Ho}u da ka`em onom s druge strane
Da bacimo pu{ke i idemo ku}i, ina~e

Sutra }emo poginuti

13 U HODU

U hodu sam ostario,
Ko masla~ak u avgustu,
Rokenrol sam ostavio
I pjesni { tvo, `equ pustu,

Palim se na narodwake,
Na livade, { umske trave,
Na debele zle kr~marke,
A kura`i sve je mawe

Pazim { ta }u kome re}i,
Gdje }u, s kim }u kafu piti,
Rano ustat, rano le}i,
Malo sre}e ugrabiti,

Ne, ne mu~im se s prostatom,
Nemam ~a{u za proteze,
Ne sva|am se s mrtvim bratom,
I ne trunim mu bezveze,

Al osje}am da sam starac,
Da sporije ~uka tu~e,
Sve mawe sam jak mu{karac,
A sje}awa vi { e mu~e

I pomiwem one dane
Mladost, `ene i slobodu,
A sve to u lo{stih stane
Ej, ostario sam u hodu

14. O REVOLUCIJI

Ne pri~aj mi nikad o revoluciji,
Sve sam to vidio i pro{ao,
Jo{ me bude meci i mrtvi drugovi
I ti mi sad o tom zboriti do{ao

Pusti bre,

Sve su one iste, crvene i plave,
Radne i neradne, sve je tako
Na|u se neke mudre, u~ene glave
Sirotiwi ka`u - Ne mo`e{ ovako

ne pu{taj bre,

I onda vi~u i predvode, al'iza,
A znam, la`u brate kako zinu,
Nisu oni ratni vidjeli izbliza,
A uvijek isti vuku, isti ginu

Oni sa samog dna, iz memle i vlage
Oni {to i`ive po lutriji
Oni {to se hrane pjesmom, griju o magle
Molim te! Molim te!
Ne pri~aj mi o revoluciji

Pusti me bre
da s mirom idem u tri . . .

15. AKO VE] MORA

Eh, ako to ve} mora da se mre
Molim te, donesi parfem i ~isti ve{,
Vrati kosu, zube, uzmi bore,
U~ini mi to, bar da budem lijep le{

Ko svi drugovi moji
Od devedeset druge do devedeset pete

Ako to ve} mora da se ide
Po~ni onu na{u, ne cicijaj s pjesmom,
Pa neka se odmah i sru{i sve
U~ini mi to, da umrem sa osmjehom

Ko svi drugovi moji
Od devedeset druge do devedeset pete

Sebi sa~uvaj fotografije,
Posqedwi trag mene, ko zvijezdani prah
^uje{, ako ve} mora da se mre
Dr` i me za ruku, jer tako me strah

Ko nijednog od drugova mojih
Od devedeset druge do devedeset pete

16. DVADESET TRI

Si no} sam zaspao s dvadeset tri,
Hrabar i lud, kao vjetar,
A kad su me jutros probudili,
Za~udo, al nisam sretan

Vrag je bio izmjewo kulise
I sad ne poznajem boje
Crne i sive okolo vise
Ne}u ne, to nije moje

Ru` na me baka zove - Qubavi,
A neznani klinici - Deda,
@ene psuju - Oladi matori,
Drhte ruke, kosa sjeda

Mo` da nisam trebo da se budim,
Ne osje}am vi{e radost,
Oko mene sebi~ni su qudi,
Ne}e da mi vrate mladost,

A pogotovu hrabrost i vjetar
I moje dvadeset i tri
Boqe bi bilo da sam oti{o

Kao moji drugovi svi

17. MOJI DRUGOVI

Ej, milion godina sve mi se ~ini
Niko nije zvao, nisam bio tamo,
Zato budi dobra, zlo sa mene skini
I vrati me jednom, u snovima samo,

Da me probudi akusti~na gitara,
Ko posqedweg vi teza starih Slovena,
Ovako sam posto ko moja Stara,
Cmizdrim i ~itam novine od pomena

Jer tamo su svi
Moji drugovi
Mladi i veseli, onakvi kakve pamtimo,
Jer tamo su svi
Moji drugovi
I samo po jednom godi { we jo{ ih vratimo,

Kad vode pro|u, vjetrovi produvaju,
Sve }e stati i qubav }e da caruje,
A do}i }e oni { to pjesme ~uvaju
I jednu }e jedan meni da daruje

I ja }u do}i i tro{it svoje pare,
Da i{~upam pro{le dane iz ti{ine,
A kad me stignu onda }u poput Stare
S traga, od pomena ~itati novine

Jer tamo su svi
Moji drugovi
Mladi i veseli, onakvi kakve pamtimo,
Jer tamo su svi
Moji drugovi
I samo po jednom godi { we jo{ ih vratimo

18. O@I QAK

Ovako pod stare dane
Kada nikom nisam bitan,
Ni djeci, ni `andarima,
A `eni i po najmawe,

Sje}awe ko iskra plane
I prospe se duvan si tan
Po pjesmama i slikama
I sam ne znam kamo da}e,

A trebao sam prestati da pijem

Ko o` i qak mi ris nosim
Jednog grada, jedne `ene,
Dovijek }u da ga prosim
Ma gdje da me drum okrene

Zalud pijem i prkosim,
Zalud sawam usne wene
Kad ne mogu prolaziti
Kroz zidove i kroz vrijeme,

A trebao sam prestati da pijem,
Dok je za to vrijeme bilo,
Ne da se sa svijetom bijem,
Ko je wega pobijedio

Trebao sam prestati da pijem,
Al o~i to ne umijem
Pisat pjesme, slagat slike
I brisati o` i qke

19. NOVA GODI NA

U smrznutom rovu,
Snijeg dosadno si pi
^ekam godinu novu
U stomaku `u~ { kri pi

Uz pjesmu topova,
Kraj odani h drugara

Pijani ca, lopova
I cigana -ergara

Kroz zadwini {an vrebam
Gdje to harmonika svira,
Znam da sam bezvrijedan
Za tu|eg cara i kaplara

Dosta mi je vi {e snijega i rata
I Rusije i Karpata,
Dao sam im du {u,
Dao sam im brata,
Sad samo ho }u ku }i

Jo { nisam ro|en za sahranu
U igri tu|eg cara,
Al' zalud se bunim,
Zalud -ekam Novu godinu,
Kad }e mi i ona biti ko stara

20. SAM PROTIV SVIH

Po ivici `ileta, zle sudbe sluga,
Sam protiv svih, protiv sebe, protiv Boga,
Bez oca i brata i bez druga,
Ko kurva sa svima, a bez ikoga,

Posqedwa su svijetla davno uga {ena,
Ti {ina lupa lice golih zidova,
Ptica sre }e prhnu upla {ena,
A ja na koqeni ma, poderani h snova,

Posqedwi tramvaji svoju pjesmu zvone,
Crvene ru `e prosta-ki sr~u vodu,
Vjetri pred sobom oblake gone,
Zvijezde lupaju { tiklama po svodu,

A moje glasnice napete do kri ka,
Gu {e me tamom {to du {u izjeda,
Mislim, ej, koliko je tu slika,
A nikog nema sa mnom da ih gleda,

Po ivici `ileta, zle sudbe sluga,
Sam protiv svih, protiv sebe, protiv Boga,
Bez oca i brata i bez druga,
Ko kurva sa svima, a bez ikoga

21. KI FLA

Kad se Ki fla sa vojne vratio
Donio je pu{ku, ka{ikaru
I kilo jagoda mla|oj k}eri,
Svakom od nas pi}e je platio,
Opsovao staru,
Svejedno da li smo junaci il dezerteri

Takav je on ~ovjek

Mi smo ga pitali kako je tamo,
I ma li trave i lakih `ena
- Koliko ima na{ih vojnika ?
On ispi i namr{ti se samo,
A niko jo{ ne zna
Da li od loze il od ratnih slika

Takav je on ~ovjek

A onda zovnu truba~e
- Sviraj! Svirajte mi Bo`e pravde,
samo tiho. . .
od ti{ine zeru ja~e
da mogu s mirom da se ispla~em
dok me nisu otjerali i odavde

Pred zoru, kad granice se sru{e,
Kad najja~i samo jo{ se dr`e
Da u komu ne popadaju,
Ki fla po~e zlu pri~u, iz du{e,
Al zalud dru`e,
Ratne pri~e se vi{e ni kom ne slu{aju

Takvi smo mi qudi

22. VUK

On nema braće, ni sestara,
Oca, majke, dobrih drugara,
Vjerne čube konak da mu sprema,
On ima sebe i ništa drugo nema

Samo nebo i ovu zemlju,
Samo svoj bol i svoju pjesmu
Koji glasno kroz planinu pjeva,
On ima sebe i ništa drugo nema

I u inat vjetru i čumskim lavovima
Stoji na međavi i ko da se smije,
A nikog nema da mu u oči
Vidi suzu što je vješto krije

A ta suza, stari vojvoda,
Iz stotinu bojeva junak,
A on - Samo vuk bez opora,
Samo još jedan usamčeni kurjak

Bez braće i bez sestara,
Oca, majke i bez drugara,
Bez doma i vjerne čube,
Pogubi o snove, pogubi o zube

23. DLANOVI

Stavi dlanove na oči
Da ne gledaš,
Da te ove svečane noći
Ne podsjećam,
Na mrtve drugove,
I skopane grobove,
Na kolone sirotine,
Na izdaju i istinu
I tvoj grijeh

Stavi dlanove na uši
Da se ne čuje,
Pjesma kojom iz duše

@alim i psujem
I Boga i Krača
I rijeku { to se vača
I rat i mir i tebe
I suze i pravdu
I samog sebe

Stavi dlanove na o~i
Da ne gleda{ ,
Stavi dlanove na u{ i
Da ne slu{ a{ ,
Zalud ti je, care,
Fali ti dlanova

24. SRBI N I Z REPUBLI KE SRPSKE

Oni me hrane,
Oni me brane,
Oni me u~e
Da nije sve isto kao ju~e

Kako da di { em
I pjesme pi { em,
Koga da vol im
I kojem Bogu da se mol im

Oni su umni
I razumni,
Oni su pravda,
A ja, ja sam obi ~na banda

Oni su da mi ka` u
Kako se cigle sla` u,
Kako se peru zubi,
Kako se vole Srbi,

Kako se spava
I dogovara,
Kako se klinci prave
I ~uvaju glave,

Oni su plavooki,

Oni su visoki,
Do nebe, do ptica,
A ja, ja sam ru`an i neznalica

Oni imaju struju i telefon,
Oni imaju asfalt i toplu vodu,
Oni igraju ko{arku i sviraju saksofon,
Oni nose progres i slobodu,

Oni me hrane,
Oni me brane,
Oni }e da me ubiju,
I neka }e,
Ja opet ka`em - Bo`e ~uvaj Srbiju!

25. UMORNI RATNIK (k}erki)

Ej, stariji sam i ho}u da ti ka`em,
Prije nego { to me bestraga odvedu,
Oni gore, zbog kojih stihove sla`em,
I li ovi ovi { to sjede u prvom redu,

Na ovom komadu zemqe nema pravde,
Zalud su sve na{ e pjesme i molitve,
Zato uzmi svoj kofer i bje`i odavde,
[to daqe, budi pametnija od mene,

Jer ja sam samo jedan umorni ratnik,
Koji s qepote vi { e i ne sje}a,
Umorni ratnik { to tuguje i srbuje,
A to je danas izgleda nesre}a

Samo, prije no { to ode{, da ti ka`em,
^uj, ni u snu nemoj da li~i { na mene,
Jer ja pjesme pi { em, i kradem i la`em,
A vadi m se na tebe, na zlo vrijeme

Nije to to, to svi ovdje dobro znaju,
Zato idi, obuci svoj plavi kaput,
Karavani idu, dok yukele laju,
Ne brini za moj zadwi pravdawa adut

Jer ja sam samo jedan umorni ratnik,
Koji se qepote vi { e i ne sje}a,
Umorni ratnik { to tuguje i srbuje,
A to je danas izgleda nesre}a

. 26 AN\EO

Vozi o sam { qunak na kol ski put,
Pospan, mamuran, nervozan i qut,
Dvije ture dnevno, da oglo|em kosti,
Ne, ne padam ja na fore glupe,
Znam, to gazde ho}e da me kupe,
Da kontam da su dobri, puni mi losti,

Od wihovog dobra karci nom se lije~i

Poslovo|a, samog vruga slika,
Urla - Nema tu sedam kubika!
- Ne brojim ja kamewe! Evo otpremnica!
A kontam da ga jednom opalim,
Da mu neke stvari još pojasnim,
Ne zna~i { to si { ef da si pametnica

Al, znam, pogre{ no }e prevest te moje rije~i

Ne { to }e mi zovnuti muriju
I { to }e me strpat na robiju,
Da bogda ja crko, ako je to prvi put,
Ve} uze}e mi te ture dvije,
A to onda fakat dobro nije
^ime da kupim cigare i somun `ut,

Nemam ja Stranke da me hqebom hrani,

A on navijen ko pokvaren stih
I prije nego se zaboravih
I rekoh mu -Jebem li ti majku, |e si!?
I za gradi li { nog magacina
Stvori se ona ko vila fina
- U redu je momak, to ovdje istresi,

A meni ne{ to zatutwa na lijevoj strani

Misl io sam to je an|eo
U djevojku preru{ io lice,
Misl io sam to je an|eo
Spustio se na Mladice

^ule gazde Srpskog Sarajeva
Kako mamurni im { ofer pjeva
I uzmu mi ture, tajkunske barabe,
^ovali ih posl i je specijalci,
Da im { atro ja bombu ne bacim,
A moje oru` je odnijele su [vabe,

A i da nisu ne bih vni mago ruke prqao

Moj `ivot odavno ima svoj kont,
Malo raja iz rata, malo sport,
A s Mladi ~kim an|elom ~ekam bebu
Ona se zbog pjesme brine, krsti,
Da i wu gazdina ne otpusti
- Nema veze, lutka, qubav nam oteti ne mogu,

a sje}a{ li se kako sam ti pjevao?

Misl io sam to je an|eo
U djevojku preru{io lice,
Misl io sam to je an|eo
Spustio se na Mladi ce

27. OTKUD TI OVDJE

Stajao sam ispred Crkve Svetog Save,
Me|u sirotiwom i gradskom fukarom,
I spru`ene ruke i pognute glave,
Pripravan da kupim hqeba tu|om parom,

Misl io sam daleko sam, niko me na zna,
Piqari ne broje rane i ordewe,
Al kod druge milosti we on upita
- Veteranu, juna~e, otkud ti ovdje?

I svi su me gledali, samo gledali,
Kao da se pitaju, uporno pitaju,
- Bo`e, gdje smo mi to dopali
kad veterani prositi moraju

A on je stajao razmaknutih nogu,
Nasmijan, masan i utegnut bez bora,
Dobro sam znao da ga udariti mogu,
Ali nisam imao rije~ odgovora

Branio bih sebe, al koga da krivim
Za prosutu krv, za mawak pameti,
[to jo{ `ivim samo onako da `ivim,
Jer sam kukavica, strah me umrijeti

I dok Crkva Svetog Save muklo zvoni
I prosjaci me ko učeza gledaju,
Dadoh im onu paru, neka bar oni
Od mog ratovawa koristi imaju

28. TREBALO JE

Bolestan sam i nemam stan
I kad ne treba nervozan,
Na berzi rada, na listi za sud,
Bez brata i prijateqa,
Out na oba rodi teqa,
Devet desetina blesav i lud,

Pu{im dnevno tri kutije
I to one jeftinije,
Pijem brqu, duvam kad se ima,
Slu{am gusle, harmonike,
Dnevnik i crne hronike
I ko semafor prkosim svi ma,

Al ostajem sam kraj puta,
Bez mejkapa, bez kaputa,
A drugi idu dugo, daleko,
Ne brini pile maleno
[to mi je sve to trebalo,
Znam odgovor kad upita neko

E pa trebalo je, {ta sad,
Moj izbor, moj let i moj pad,
Moj stari otrov na rane stare,
Jer kad stanem umirati
Godine }u ove dati
Za onaj tren pobjede sa Betonare

Trebalo je, da kad klinici
Vrate se ko pobjednici
Slobodno nebu dignu tri prsta
I dvoglavog orla nose,
Kad pjevaju i prkose
Mi smo carski narod, druga vrsta,

I neka sam bol estan,
Bez stana i nervozan,
Na listi za sud, na berzi rada,
E, pile moje maleno,
Ako ti bude trebalo
Ja sam opet tu, kao nekada

29. STARI RATNIK

On je borac Srpske Republike
Tri put rawen, nikad odl i kovan
I sad su svje` e te ratne slike
Kada je ~elik u zlato kovan,

Jo{ gleda front i mrtve drugare
I ` ali kad zorom nestane sve
I sad ka` e - E, moj Radovane
I ~uje pjesmu - Spremte se, spremte

Hrani golubove na stanci,
Znaju ga drotovi, {i bicari,
Pozdravqaju dobronamjernici,
A on uvijek isti, ratnik stari,

Nosi uspomene, ko ordewe,
I spri~a nam pri~u tihim glasom,
Kune se u srpsko znamewe
I ` ali za propu{tenom {ansom

Zima je do{la, pusti peroni,
Ptice gladnije no ikad prije
Nikog nema koru da im lomi
Ova }e mnoge jo{ da ubije,

A pusta je i na{a kafana
I nikad ne}e biti isto sve
Starog ratnika nema sa nama
Da prvi po~ne - Spremte se, spremte

On sad hrani ptice s one strane

I pi je sa starim drugarima,
Tuku se s vragom no}i i dane
Ma, nek se puca, rezultat ih ne zanima

Samo uspomene, ko ordewe
Da pri~aju pri~e jakim glasom,
Da se zakunu u srpsko znamewe
I `ale za propu{tenom {ansom

30. SUVA PJESMA

Ru`na kr~ma u sred Trnova,
Jezda Kec i ja mokra smo bra}a,
Ka`u, rakija nosi do snova
Onda na pjesmu, ili na no`vra}a,

Mi se nikad ne}emo vratiti,
Jer cep{e je tamo, u snovima,
Amo moramo ra-un platiti
Za pi}e, a jo{ potra`wi ima

Zato svaki u svom filmu,
Pijemo i mezi mo kobasice
Ba{ko u filmu, kr~ma u dimu,
Pijanci, brqa i stare kr~marice

Kec ka`e - Ne mo`e vi {e, brate,
majku im jebem svi me se sjete
samo kad stignu stare naplate
i kad glave ko kru{ke polete,

a kad sve stane i kad sve pro|e
`ivima oka~e sjajno gvo`|e,
mrtvima u mesing urame slike
i zaborave, do nove prilike,

nije ih briga |e si, ni {ta si,
da li ti djeca imaju hqeba,
da li te ovakva ki {a kvasi,
al neka, ludama tako i treba!

U kafani pokvareni qudi,

Kao svud u cutoj provinciji,
Svaki vrebada da slane i sudi,
Za sitnicu {mekne policiji,

Zato mu ka`em - Polako Jezda,
tako nam se namjestila zviiezda,
A on se cuti - [ta je, pizdo
pla{i se, ha, i ti si me izdo,

misli {ako }uti {, da si dobar,
da }ete fukara nagraditi,
e, zalud si postobe~ki sobar
s kojim mu {karci ne vole piti

odoh ja! I ode, u ki {nu no}
Mokru no}, samo je pjesme suva
Dao sam mu {e {ir, al ne}e mo}
Onako ofucan da ga sa~uva

I s druge strane ra~una pi {em
Suvu pjesmu svom drugu iz rata
- E moj Jezda, gotovo je vi {e,
bol nam je orden, zaborav plata,

a jo {ne znamo dal da se kajemo
i ne pomiwemo pro {le dane
il da tiho, u wedra, lajemo
i sami li`emo svoje rane,

to je mo`da pravda, mo`da krivda,
ne razumijem dilemu staru
~ekaj me Jezda i ja }u s tobom!
A ra~un, hmm, . . baci h u pepeqaru

31. U VREMENU MRAKA

Otac mi je pogino u ratu,
Za zrno slave i zrno ~asti,
Mati brine o meni i bratu
I moli milost od ove vlasti,

Milovan je radio ko tata,
Vozi o kran u 'Armaturationama',
Al ko brod je iza{ o iz rata,
Tajkun, cijewen u svim strukturama,

Na godi { wicu smrti tatine
Do{ ao je da prislu` i svije}e,
Rekao je da }e da pomogne,
Samo da do|em u preduze}e

- Moramo se brinuti za porodi ce
na{ e bra}e i junaka,
oni su ko i kona Bogorodi ce,
svjetlo u ovom vremenu mraka

Tre}i dan me odveo u Kotor
I tad je po~elo, ni sam htjela,
Milovan { iqi da je dobrotvor,
A u stvari - vlasnik mog tijela

Prvo je samo on, mjeseci ma,
Pa prijateqi, radne kolege,
U~ila sam i gazdinog sina
On se bio zatresko u mene,

A mo` da je dobrica Milovan,
I I sam se navikla, pa ne marim
I mam platu i jednosoban stan,
Socijalno i slobodno starim,

A kad me stignu kajawa ptice
Na{ mr~em se fi nog slatkog praha,
Jer ja sam ko i kona Bogorodi ce,
Svjetlo u ovom vremenu mraka

I mati zna ~ime zara|ujem,
Malo je plakala, al ne dugo,
Jer zna da tako obezbje|ujem
Grijawe i hqeb, uz to i drugo

Najva` nije da vi { e ne mole
Od vanago mi lost ko prije,

I da brat u-i visoke { kole,
On je student srpske istorije

32. FI] O

Sje}am se kad su Fi }u primili u SK,
Svi smo bili ponosni i voqeli smo ga
Bio je kraq, Generalni sekretar raje,
@eqeli smo svi da li~imo wemu,
Da budemo prvi i glavni u svemu
Svejedno kol i ko ko{ ta i { ta se daje,

Prolazi vrijeme i dok se sna|e{ ,

Poslije smo se tajno smijali Fi }i
Kad mora na ve~erwe sjednice i }i
Dugi razgovori i face, stare i kisele,
Fi }o je u~io kumrova~ku { kol u,
Mi smo ma{ tali o moru i rokenrol u,
Da li smo to bili mi , il godine vesel e

Prolazi vrijeme i dok se sna|e{ ,

A onda smo se probudili ru`no,
Boqelo je, bilo je naglo i tu`no,
Umjesto djevoja~kih wedara barut je mirisao,
Mar{ irali smo kroz no} u nijemoj koloni ,
Dok mjesec ko zvonik iznad glave zvoni ,
Dobro je da bar on, ko Fi }o, nije zbri sao

Prolazi vrijeme i dok se sna|e{ ,

Sad u mi ru Fi }u niko ne zove tako,
Jer sad je on faca i nije mu lako,
Gore je gdje mora da bi ra pjesmu koju ja pjevam
Ne priznajem da ga znam, kad ga vidim
Pred ro|enim djetetom se zastidim
Gdje sam bio, { ta sam radio, pojma nemam,

A prolazi vrijeme i dok se sna|e{
Vreme{ an i prevazi |en postane{

33. BLUZ (bratu)

Da sam ja ti,
Ne bih od `ivota kupio mrvice,
Sa sigurnog motrio drage ulice,
Savijao ki~mu pred prigradskim {qamom
I ko monah trpio tvoje ubice

Da sam ja ti,
Ne bih pred neznanci ma glumio kl ovna,
Za jedan gro{ i bajate aplauze,
Ne bih ko kurva pokazivao du{ u
I ko zadwa pizda nudio im suze

Da sam ja ti,
Da uspravno stojim,
Da se nikog ne bojim
I da se i tako zovem

Oprosti,
[to te u pjesmu stavqam
I { to tvoje ime ponavqam,
Dok ne pojef{tini, ko glava redova,
Ali ja se tako pravdam,
I zmi {qam razlog da se nadam,
Da u yepu i mam jo{ snova,

Oprosti,
[to sve vra}am na pateti~ni bluz,
Taj ritam mi ka`e da jo{ si tu,
Moj refren i moj Glavni {tab,
Al pro|u i ta tri minuta `ivota
I ostanu bol i sramota
Oprosti {to nisam ti,
Oprosti {to sam slab,

Da sam ja ti,
Druga bi se sad pjesma pjevala

34. MOJ [KOLSKI DRUG

Moj { kolski drug, Dizdar Agan,
Po majci plemi } iz Brusa,
Po ocu, znam da ne tragam,
Potur-ewak od Prusca

Sam mi je to ispri-ao,
Dok bi Bratstvo i jedinstvo,

Ja, za razliku od wega,
Ne znam svoje daqwe pretke,
Znam da smo ubili bega,
Da smo prevarili Mletke,

I došli iz Crne Gore,
Kod svih Srba to je isto,

Prolog rata, dva ratnika,
Stajali smo s dvije strane,
On pomoćnik svog satnika,
Ja ginem za partizane,

Tih govana nikad više
Ne}emo se riježiti,

Kad kopce u trve pade,
Vrag okon-a me- sa nama,
U četnoj bađti Estrade
Na kafi, sretah Agana,

Mislilo sam da sam faca,
Da ne znam pogriježiti,

Ali poslije druge kafe,
Vaqda su ga stigla pi}a,
Dizdar pita - Alo, lafe,
jes no ti iz Neyari}a,

Pa pomiwe Srebrenicu,
Agresore i Mladi}a,

Ja se pravdam da sam bio
Kovar i nastavnik ota,
I zbjeglica u Srbiji,
A ne{ to me sve sramota

Da li wega, { to ga la`em,
I li sebe { to sam pi~ka,

Ni ja ne volim kad psujem,
Ali nekad nemam rije~i,
Pogotovu kad rat pquje,
Bio ja to, i li neko tre}i

Jer ratnik je sveto zvaue,
Sam vrhunac mangupluka

- ^uju, Agane, da ti priznam,
ja sam ti iz Kasindolske,
medaqu za hrabrost imam,
ko juri { nik Srpske vojske

agresorske, zlo~ina~ke,
a sad idem, evo ruka,

Moj { kolski drug Dizdar Agan
Zove - Alo, dva kowaka,
jo{ od kraja rata tragam
za nekim od tih momaka

mi smo bili u ratu, ba,
a ne u drumskoj pqqa~ki

Tu se ubismo od pi}a,
Pri~e o starim curama,
Pjesme Tome Zdravkovi}a
I do`ivqaji s papcima

Ne znam kad sam do{ o ku}i,
Ni t { ta ova pjesma zna~i

Znam kad sam se probudio

Da me boqela svaka kost,
@ena gun|a - \e si bio
ti si u ovoj ku}i gost

ide ne|e tra` i posla,
|e zdrastveno, |e plata,

Jedna glava sto jezi ka,
I dem vani da se spasem,
Dok ki sel i ~orbu jedem,
^i tam pomen i oglase

Tra` i se voza~ ministra RS,
al da nije u~esnik rata

35 PTSP (suprizi)

Oprosti {to te prestravqenu
Budi m no}i ma,
Kad komandujem povla~ewe
I {kri pi m zubi ma,

To nije od ovog svijeta,

To podivqali demoni
Vuku me krdu svom,
A zna{ da se ja i oni
Dru`imo. . . ima tom,

Oprosti {to psujem pred djecom
I pred sve{tenikom,
Al vjeruj mi da to ne mogu
Objasni ti nikom,

Da i meni smeta

Al u tom trenu, ko da gorim,
Ko da sam najsretniji,
Pla~em, vi~em, ho}u da se borim
Ja sam najja~i, ja sam najpametniji,

Ne mo` e mi niko ni { ta,

A kad ogaw pro|e
I stanem sam pred sebe
Sramota me qudi,
Al najvi { e tebe

Tvoje strpqiivosti
Kad me prati {
I we`nosti
Kad me voli {

Gruba, neotesana,
Bahata, cini ka,
Ej oprost, nemoj da ide {
Mada je prilika,

Al bi }e ona i sutra
I prekosutra
I svaki drugi dan,
Jer ja ih odli~no namjestiti znam

Vje~ito qut, nasilan i prost,
Na opijati ma,
Mogu bez razloga i ci qa
Da meqem satima,

Ravnodu { an da li kome smeta,

Jer ja sam vidio kosa~e
I bijelu pticu kad ide,
Ej, zagri me ja~e
Ne daj drugim da mi suzu vide

Oprost { to imam dva lica
Za druge i tebe,
Oprost { to sam kukavica
I volim samo sebe

Al zna { da ja odavno ni sam od ovoga svijeta

36 KAD UMI RU PJESNICI

Onomad je umro Branko ^u~ak,
Od gladi i sirotiwe,
Do{li pisci na posqedwi ru~ak
I na po ~a{u raki je,

Za spas du{e dobrog Branka,

Slovo je dr`o muqator stari,
Mr{tio se i krstio,
Mi smo jeli, a ne znam u stvari
Ko se od kog oprostio,

Me|u nama linija je tanka,

^etrdeset dana posli je toga
Umro je i Samaryija,
Od iste bolesti, rat je droga,
Le`ao je sam dani ma,

Pjesni ke danas ni ko ne}e,

Pisci ratnici do{li su na Grab,
Onim drugim je daleko,
Ovdje osta Rade, Bo`iji rab,
Zborio je od nas neko

Ostali smo plamen svi je}e

Vjetru dlanom krili i }utali,
\onovima lomili led
I od zime odgovor ~ekali
Na koga li je sad to red,

Jer pjesnici umiru uredno,
Tiho, tiho i u miru,
Ali vjetru je to ba{ svejedno
Va`no mu je da umiru

37. KRST NA TREBEVI] U

Oka{w e l e patriote
Kockaju se u `ivote
Al opet tu|e, tvoje, moje, na{e
U inat Wima i {tu
Da prave krst na Zlati {tu,
Da ga ovi gledaju i da ga se pla{e,

A mene je sve vi {e strah
Da ponekad izgubim dah,
Samo nemam na~ina krsta{ima da ka`em,
Oni }e biti daleko
I umjesto wih drugi neko
Bdi }e nad krstom i ~uvati stra`e,

Opet isti Srbuju
I dobro to napla}aju
I nikad nikom nisu krivi,
Opet isti ratuju,
Krvare i gladuju,
Ako jo{ ih i ima `ivih,

Molimo dobre dedice,
Da barem ove sedmice
Negdje drugdje odu,
A nas paranoi~ne,
Ateiste i antihriste,
Neka puste niz vodu,

Pa neka se podavimo,
I identitet izgubimo,
I li prodamo za neku si}u,
Al da opet rat zasvrbi,
Znam, mi }emo biti Srbi
I bez krsta na Trebevi}u

38. DRI NA

Od maslinaste ko{uqe,
Stare pertle od cokule
Danas pravim jedro,

Da provjerim snagu mu{ku,
I vidim Republiku Srpsku,
Dok je nebo vedro,

Dok ne po`alim za pjesmom,
A ~amyija mahne veslom,
Slijepi pravedan,
Da me jednom `eqa mine,
Nagledam se rijeke Drine
I da joj raport predam

Eej Drino

Tvoji dje~aci su ispunili zavjet,
Kao vjetar, kad molitvu ka`e,
Ali jo{ uvijek nisu poslu{ali savjet
I raspustili svoje stra`e

Stoje gordi i prkose tamo nekom,
^ujem im glas i vidim im sjene,
Kao plava izmglica nad rijekom
Motaju se oko mene

U maslinastim ko{uqama
I u starim cokulama
Mladi i lijepi, puni snage mu{ke,
Moja bra}a i drugari,
Li~na karta i ~uvari
Republike Srpske

39. NI SAM TI JA ZA TO

Ej, nisam ti ja vi{e za to
Davno me je opr`ilo zlo,
Ali tek sad mi se na rukama
Ru`ni o`iqci javqaju,
Boli lice i jagodice,
Sawam vodu i crne ptice,
A stihovi, ko krezava baba,
Senilno se ponavqaju

Ej, nisam ti ja vi { e za to
Omatorio sam ti, zlato,
Ti me vi | a { svakodneвно
Pa to te ` e mo ` e { primjetiti,
Al kad ka ` u - Ajd recituj,
provali ne { to, vlast opsuj,
Sve ~ e { } e { vidjeti
Kako } utim i poku { avam pobje } i

Da nisam ko moji drugovi,
Stari { mekeri i frajeri,
Glavne face sa korzoa
Od 'Kristala' do 'Topole',
Nadareni gradski pjesnici,
U ratu hrabri juri { nici,
[to od lo { ih | aka i dezentera
Sad za komad hqeba mole

Mogu ja za svoji m poslani kom,
Ti { u, ne zamjeraj se ni kom,
A na } i } e se ve } neko jak
Da daruje apoteke i auta,
Odvede u lo ` u 'Slavije',
Gdje sjede sve gradske glavowe,
A o pravdi i nacionalnom ponosu
Nek i daqe misli siroti wa

Zato ra | e ne { to qubavno,
Bezbolno i klasi ~ no
Zaqubi se princ u Cicu,
Zaqubi se Cica u princa,
Mo ` da mi 'Soko' napravi stan,
Mo ` da mi ` ena uqep { a dan,
A mo ` da mi, ko suve kraste,
Otpadnu o ` i qci s ruku i lica

I dok iznad Srpskog Sarajeva
Vjetar mlad uspavanku pjeva,
Ja su trudim da se naviknem
Na ukuvanu kafu i rakiju 'nula pet'
Da budem dobar, lijep, krasan,
Mrqav, ravnodu { an, bezopasan,

Al izgleda nisam ti ja za to,
To i pak nije moj svijet

40. VETERAN

U zeleni gradski autobus
U{ ao sam stidno, na prsti ma,
Na zadwa vrata, da me ne vide,
Da zaradim hqeba, ako ima

Usput, na stanci, u|e dje~ak
Re~e - Zdravo, kontrola karata
I di`e crvenu - Ko ovu nema
nek sam i za|e na zadwa vrata,

Htio sam re}i da sam veteran,
Da sam in`ewer, pjesnik i gladan,
Al kad crvenu kartu nemam
Zalud orden, ovaj grad je hladan,

Kad nai|e drugi autobus
Opet bez glasa i na prsti ma,
Kao lopov, ni od koga vi|en,
Da zaradim hqeba, ako ima

I opet - Ej, kontrola karata,
ko nema ovu ne znam |e po{o,
U ruci mu plava - Brzo, brzo,
dok moj po{teni {ef nije do{o

Htio sam re}i da sam veteran,
Da sam in`ewer, pjesnik i gladan
Ali kad plavu kartu nemam
Zalud orden, ovaj grad je hladan

Autobusi vi{e ne voze,
[efovi ukinuli liniju,
U grilu kontrolori piju pivo,
Jedu {nicle i veselo se smiju,

A mene mu~e bolesti razne,
Na srcu mi je o`icak gadan,

Ne, ne}u ovako vi { e ni kad,
Na -e}o naslonih pi { toq hladan

I sutra }e se znam svi ~udi ti
- [ta mu je to trebalo, . . . da ko ker. . !?
- Takvi su pjesnici. . . ko gromobrani,
a nisam znao da je in` ewer

41. ODLAZAK

Sino} je moj drug iz rata, Krsti } Mladen
Spakovao slike i svu fami liju,
Zrno { to je rawen, znak na{ e brigade
I odselio se u Australiju,

I I u Kanadu

Ne znam ta-no, nismo se ni pozdravili,
^emu patetika, kad to tako treba,
Ja se stidim { to ostajem na livadi,
A on { to ide za suvom korom hqeba

Na trulom Zapadu

Jer ovdje je to
Neostvarqivo,
Za sve one koje pro{ lost lomi,
Sad su u igri igra~i
Neuprqani zlom i ja~i,
Oni koje ne mu~e PTSP sindromi

Sve ~e{ }e no}i ma ne mogu da spavam,
San me ne}e, a du{ a bi rado,
Budan s avetima nijemo razgovaram,
Za{ to nisam mogao s Kanadom

Ko moj kum Goran

Da moji potomci, sre}ni Kana|ani,
Ako prevarim i rodi mi ih koja,
I maju hqeba i Nato na svoj strani

Oo, dal sad posl i je svega, majko moja

Odsel it se moram

Jer ovdje je postal o
Nei zdr` qivo,
Za sve one koje pro{lost lomi,
Sad su u igri igra-i
Neuprqani zlom i ja-i,
Oni koje ne mu~e PTSP sindromi

42. NENAD FANGLA

Nenad Fangla je {kolovan zidar,
Zanat i praksa u 'Hidrogradwi',
Nikad nije dobio ni dinar,
A da ne mora da ga zaradi
Barem dva puta,

Jovo [tangas, wegov fizikaner,
Sedmi dan se tivra iz Libije
Nije mogo nanijeti malter
Koji Fangla baciti umije,
Ko da loptu {uta

I dok Nenad dobrom GadaFiju
Gradi hotel kod Mediterana,
[tangas radi u gradskom taksiju
I uz kafu nekad pri~a nama,
Onako usput

-To nije ~ovjek nego ma{ina,
{to radi na krv umjesto nafte,
volio bih da mojim o~ima
sli~ne vatre bar nekad zaplamente

Kad u Bosni krenu kuvancija
Fanglu deportova policija
Jer u menzi sile nabroja
-Ameri, Zvezda, Slobod i Rusija,
Zbog Amerike

Ovdje je vodi o juri { ni vod,
Mili on bitki , bezbroj juri { a
Ma kakav orden, to je su|eno
^lanstvu Stranke il onim iz JNA,
Ne za ratnike,

A onda mu odsjeko{ e ruku,
Metak mu je i ski dao nerve,
Al ne mari dobi li smo Srpsku
Sad }e djeliti zlatne ka{ ike,
Fangla vjeruje

To nije ~ovjek nego ma{ ina,
[to radi na krv umjesto nafte,
Volio bih da mojim o~ima
Sli ~ne vatre bar nekad zaplamte

Posli je Dejtona, Fangla Nenad
U firmu Jove [tangasa ide
Da ga pita za bilo kakav rad
- @alim, ne primamo invalide,
jebi ga, tako je to,

I Fangla u izbjegli ~koj rupi
Danima priprema pakleni plan,
Pa zaglavi u memojivoj { upi
Dugo nije htio iza}i van,
- Samo da ne krene na zlo,

A kad iza|e na sveca li ~i,
^udnom svjetlo{ }u zra~i mu faca,
Upravo je stigo da nau~i
Lijevom rukom malter da baca,
Svaka ~ast, napa}eni brate

To nije ~ovjek nego ma{ ina,
[to radi na krv umjesto nafte,
Volio bih da mojim o~ima
Sli ~ne vatre bar nekad zaplamte

43. OPRO[TAJNA PJESMA

Kad posjedwi put kaqavi m drumom,
Za jedan od bregova Rogoja,
Ponesu krst sa mojim i menom,
Nemoj tugovati, qepoto moja,

Pravi se i nijema i slijepa,

Samo obri { i prste od voska,
^vrsto stisni trepavice duge,
To je mene stigla Kasindolska
Ona moja iz devedeset druge

Krvava, nesre}na i lijepa,

To su moji |avoli bijeli
S oblaka spustili stepenice,
Da bi i mene sobom odveli
Gore, u zaboravqene ulice

Da se ne mu-im na ovoj planeti

I zato pusti, ostavi suze,
Za one male, va` nije stvari,
A kao suvi snijeg sa bluze
Mene rukom stresiti ne mari

Da li }e jo{ neko da se sjeti

Drvenog krsta s mojim i menom,
Na jednom od bregova Rogoja,
Ove pjesme na drumu kaqavom
I mene i tebe, qepoto moja

45. MARI NI NE O^I

Drumovi moji ne vode k jugu,
Ne znaju oni regrutsku tugu,
Kad se umire, sve zbog qepote,
Jer u tom kraju, ko we` na srna,
@ivi Marina iz Vu-itrna,
Najqep{ a k}erka seoskog prote

I mala je o~i boje sutona,
Ko svileni pla{t iznad Kosova
I dvije tanke smijalice,

Ali wen nam otac nije dao,
Vaqda meni nije vjerovao
Da u Sarajevu ima Srba,
I dok sam ja mar{irao u stroju
On je udao Marinu moju
Za geometra rodnom iz Uba,

A mene pritisnu olovni pla{t
I pogasi redom zvijezde sve
Ko jeftine sijalice

Koje ni kako ve} godinama
Ne mogu da palim {ibicama,
Niti duweva~om s pustih sala{a,
Ku}i ne idem, sjeverom putujem,
Ko yambas pijem i lumpujem,
Tra`im blagoslov od tambura{a

@andarmi me redovno hapse
I ~udom se ~ude
- Za{to bre, Srbine !?

A ja ne znam da im objasnim to,
Qubav me vu~e u kavgu i zlo
Zato se i daqe swima psujem,
Ma|ari ma pjevam srpske pjesme,
Geometri ma zavodim `ene
I za svojim planinama tugujem,

A sve zbog zaboravqenih ju`nih drumova,
Sutona
I o~iju moje Marina

44. MOJ STRI C

Moj stric Dejan Pr`uq, ka`u, pi je
Te{ko pi je i ne bira mnogo,

A niko se upitao nije
Je li on druga-ije i mogo,

Sje}awe mu po~iwe sa ratom,
Onim svjetskim i poratnim dobom
Kad fukara sa ozninom platom
[to joj voqa mo` e ~iwet s tobom,

Jer si kulak i banditsko { tene,
Koje i kad }uti psovku lane
- E, moj dru` e, sad je na{ e vrijeme
ti si za zatvor i l za furmane,

Moj stric Dejan Pr` uq, ka` u, pije
Te{ ko pije i mnogo ne bira
Samo takav mo` e da se smije
I da sebi na|e malo mira,

Sje}awe mu zavr{ava s ratom,
Ovim zadwim i poratno doba
Kad mu s an|el im, brat za bratom
Odo{ e sinovci i sina oba,

A drugovi koje pla}a ozna,
Obu~eni u srpsku gospodu,
Namjeri li da se pravda dozna
Da i oni odu` e se rodu

Na Rogoju nad Pr` uqa sel om
Na livadi, dar strica iz pjesme,
Re` u slova na kamenu bijel om,
Jer se ratnik zaboravit ne smje

Ali Bo` e, je l to nema mjesta
Vaqda mala { irina, vi sina,
I l za slovopisca novca nesta
Na kamenu pi { u jednog sina

- Drugog }emo, |ede, upamtiti,
wegovo djelo i nasmijan lik,
ionako ne}e ga vratiti
da podigne{ zlatan spomenik

Moj stric Dejan Pr`uq, ka`u, pi je
Te{ ko pi je, ako, i ja }u s wi m
- Deder stri ~e, majku mu, naspi je
da i ja to lak{ e zaboravi m

i ne gledam oznu pred ol tarom,
da im majku i sunce odl anem
pa da mirno po receptu starom
odem u zatvor il u furmane

45. MUDRACI MA

U da{ ~anoj kr~mi iznad Vraca
Pijem kafu, umoran od puta,
Slu{ am pri ~u seoskih mudraca
Politika, ko{ arka i quta

Sve junaci otvrdli na pi }e,
Juna~ine ogrezli u slavi
Svi pomiwu Otes, ^ekr~i }e,
Betonaru i Jedanaest plavih,

A ja idem s Ravne Romanije,
An|eli mi na desnom ramenu,
U glavi mi pjesme najstarije
I imena na mermer kamenu,

Kao da je vje{ ti ribolovac
Svojom mre`om sakupi o zvi jezde
I spusti o u svjetlosni dvorac,
Na planinu gdje se vi le gni jezde

I okre}em i ja turu qute
Petu, { estu, daqe se ne broji,
Kad ja pijem tad mudraci }ute
- [ta je bilo, vi tezovi moji

Je ste bili, je ste ratovali,
u { tabu il Crvenom krstu
za baklavu oreden su vam dali
i penziju za ranu na prstu,

mar{ napaqe, da vas i ne gledam,
polomi }u kr~mu ludom glavom,
sramota me { to sam od vas jedan
pre` i vjel i ki }en tu|om slavom,

oni h gore s Ravne Romanije,
sa kamena umjesto s i kone,
e, zbog wi h }e me neko da ubije,
al ne mi ~em u stranu ni kome

I dok svi bje` e da ne ~uju sti h,
A i spod Vraca svjetla se gase,
Ja ~ekam u uglu, sam protiv svih,
Srpske specijal ce, da me hapse